II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS DIREKTIV

af 27. november 1990

om sundhedsmæssige bestemmelser for bortskaffelse, forarbejdning og afsætning af animalsk affald og for beskyttelse mod forekomst af patogener i foder fremstillet af dyr, herunder fisk, og om ændring af direktiv 90/425/EØF

(90/667/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske Udvalg (3), og

ud fra følgende betragtninger:

Fællesskabet skal vedtage foranstaltninger til gradvis oprettelse af det indre marked i løbet af en periode, der udløber den 31. december 1992;

den animalske produktion spiller en meget væsentlig rolle i landbruget i Fællesskabet; animalsk affald kan, når det ikke bortskaffes på rette måde, sprede patogener i miljøet, hvilket fører til faldende produktivitet og faldende fortjeneste i sektoren; der bør derfor fastsættes harmoniserede bestemmelser om forarbejdning af animalsk affald og om afsætning af de produkter, der fremstilles ved denne forarbejdning;

der bør i de foranstaltninger, der skal iværksættes tages hensyn til arten af de anvendte råvarer;

for at undgå enhver risiko for spredning af patogener bør animalsk affald forarbejdes i en godkendt og overvåget forarbejdningsvirksomhed eller bortskaffes på anden passende måde; desuden bør animalsk affald, som er forbundet med høj risiko, indsamles og transporteres direkte til en forarbejdningsvirksomhed udpeget af den pågældende medlemsstat; under visse omstændigheder, især når afstand og transporttid gør det berettiget, kan den pågældende forarbejdningsvirksomhed ligge i en anden medlemsstat;

mulighederne for anvendelse af visse stoffer bør begrænses;

der bør fastsættes undtagelsesbestemmelser for forarbejdning af affaldsstoffer til kontrollerede anvendelsesformål;

forarbejdningsvirksomhederne bør selv føre kontrol med deres produktion og særlig med overholdelsen af de mikrobiologiske normer for det færdige produkt;

der bør fastsættes en procedure for fællesskabskontrol;

de pågældende produkter bør omfattes af bestemmelserne om veterinærkontrol og eventuelt af beskyttelsesforanstaltningerne i Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked (4);

der bør i en overgangsperiode fastsættes mindstebestemmelser for indførte produkter;

der bør fastsættes en procedure for samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne med henblik på vedtagelse af gennemførelsesforanstaltninger —

(1) EFT nr. C 327 af 30. 12. 1989, s. 76.
(2) EFT nr. C 260 af 15. 10. 1990, s. 61.
(3) EFT nr. C 124 af 21. 5. 1990, s. 4.

(4) EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 29.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

1. I dette direktiv fastsættes

   a) sundhedsmæssige bestemmelser for

      i) bortskaffelse og/eller forarbejdning af animalsk affald for at destruere patogener, der måtte forekomme heri

      ii) fremstilling af foder af animalsk oprindelse på en sådan måde, at forekomst af eventuelle patogener heri forhindres

   b) regler for afsætning af animalsk affald, der er bestemt til andre formål end konsum.

2. Dette direktiv berører ikke:

a) de nationale veterinærlovgivninger om udryddelse af og kontrol med visse specifikke sygdomme samt om anvendelse af køkken- og madaffald

b) de nationale sundhedsforskrifter for fremstilling af foderblandinger, som indeholder komponenter af animalske og vegetabilske produkter, samt foder, der kun indeholder stoffer af vegetabilsk oprindelse.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

1) Animalsk affald: kroppe eller dele af dyr, herunder fisk, eller produkter af animalsk oprindelse, som ikke er bestemt til direkte konsum, bortset fra dyreekskrementer og køkken- og madaffald

2) højrisikostoffer: animalsk affald, som mistænkes for at være forbundet med alvorlige sundhedsrisici for dyr eller mennesker, jf. artikel 3

3) lavrisikostoffer: animalsk affald, bortset fra det i artikel 3 omhandlede, som ikke er forbundet med nogen alvorlig risiko for spredning af sygdomme fra dyr til dyr eller fra dyr til mennesker

4) forarbejdningsvirksomhed for lavrisikostoffer: virksomhed, hvor lavrisikostoffer forarbejdes til ingredienser, der skal indgå i dyrefoder eller fiskemel, jf. artikel 5

5) forarbejdningsvirksomhed for højrisikostoffer: virksomhed, hvor animalsk affald behandles eller forarbejdes med henblik på destruktion af patogener, jf. artikel 3

6) petfood: foder til hunde, katte og andre selskabsdyr, helt eller delvis fremstillet af lavrisikostoffer

7) tekniske eller farmaceutiske produkter: produkter bestemt til andre formål end konsum eller foderbrug

8) virksomhed: en forarbejdningsvirksomhed for højrisikostoffer, en forarbejdningsvirksomhed for lavrisikostoffer, en virksomhed, der fremstiller petfood eller fiskemel, eller en virksomhed, der ved anvendelse af animalsk affald fremstiller tekniske eller farmaceutiske produkter

9) kompetent myndighed: enhver myndighed, der er udpeget af den kompetente centrale myndighed til at kontrollere gennemførelsen af dette direktiv.

KAPITEL II

BESTEMMELSER OM FORARBEJDNING AF ANIMALSK AFFALD OG OM AFSÆTNING AF DE FÆRDIGE VARER

A. Højrisikostoffer

Artikel 3

1. Følgende højrisikostoffer skal forarbejdes i en forarbejdningsvirksomhed for højrisikostoffer, der er godkendt af medlemsstaten ifølge artikel 4, stk. 1, eller bortskaffes ved brænding eller nedgravning i henhold til stk. 2:

a) alt kvæg, alle svin, geder, får, enhovede dyr, alt fjerkræ og alle andre dyr, der holdes på bedriften med henblik på landbrugsproduktion, og som er døde, men ikke slagtet med henblik på konsum, herunder dødfødte og ufødte dyr

b) døde dyr, som ikke er nævnt i litra a), og som medlemsstatens kompetente myndighed træffer bestemmelse om

c) dyr, der slås ned som led i sygdomsbekæmpelsesforanstaltninger enten på bedriften eller på et hvilket som helst andet sted, som den kompetente myndighed anviser

d) affald, herunder blod, af dyr, som under dyrlægekontrollen i forbindelse med slagtningen viser kliniske tegn på sygdomme, der kan overføres til andre dyr eller til mennesker

e) alle de dele af et dyr, der er slagtet forskriftsmæssigt, og som ikke fremlægges til undersøgelse efter slagtningen, bortset fra huder, skind, klove, fjer, uld, horn, blod og lignende produkter

f) alt kød, fjerkrækød, fisk, vildt og alle levnedsmidler af animalsk oprindelse, som er fordærvet, og som af denne grund udgør en risiko for menneskers og dyrs sundhed

g) dyr, fersk kød, fjerkrækød, fisk, vildt og kød- og mælkeprodukter, der er indført fra tredjelande, og som ved den i fællesskabsbestemmelserne foreskrevne kontrol ikke opfylder veterinærbestemmelserne for indførsel til Fællesskabet, medmindre de genudføres eller indførslen godkendes med de restriktioner, der er fastsat i fællesskabsbestemmelserne

h) med forbehold af tilfælde af akut slagtning af hensyn til dyret: husdyr, der er døde under transport

i) animalsk affald, som indeholder rester af stoffer, der kan være til fare for menneskers eller dyrs sundhed; mælk, kød eller produkter af animalsk oprindelse, som på grund af forekomsten af disse rester ikke er egnede til konsum

j) fisk, der viser kliniske tegn på sygdomme, som kan overføres til mennesker eller fisk.

2. De kompetente myndigheder kan om nødvendigt beslutte, at højrisikostoffer skal brændes eller nedgraves, når:

— transporten af dyr, der er smittet eller mistænkes for at være smittet med en epizooti, til den nærmeste forarbejdningsvirksomhed for højrisikostoffer afvises på grund af fare for spredning af sundhedsrisici

— dyrene er smittet eller mistænkes for at være smittet med en alvorlig sygdom eller indeholder rester, som kan udgøre en risiko for menneskers eller dyrs sundhed, og som kan modstå en utilstrækkelig varmebehandling

— en epizooti, der har grebet kraftigt om sig, medfører kapacitetsmangel i forarbejdningsvirksomheden for højrisikostoffer

— det pågældende animalske affald hidrører fra vanskeligt tilgængelige steder

— mængden og afstanden ikke gør det berettiget at indsamle affaldet.

Nedgravning foretages i tilstrækkelig stor dybde til, at kødædende dyr ikke kan grave kadaverne eller affaldet op, og skal foregå i egnet jord for at undgå kontamination af grundvandet eller andre miljøgener. Inden nedgravningen skal kadaverne eller affaldet om nødvendigt overhældes med et egnet desinfektionsmiddel, som den kompetente myndighed har tilladt.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne godkender for hele eller en del af deres område en eller flere forarbejdningsvirksomheder for højrisikostoffer til indsamling og forarbejdning af højrisikostoffer. En medlemsstat kan beslutte at udpege en forarbejdningsvirksomhed for højrisikostoffer i en anden medlemsstat efter aftale med den pågældende medlemsstat.

2. Forarbejdningsvirksomheder for højrisikostoffer skal for at kunne godkendes af den kompetente myndighed:

a) opfylde kravene i bilag II, kapitel I

b) håndtere, forarbejde og oplagre animalsk affald i henhold til bilag II, kapitel II

c) kontrolleres saf de kompetente myndigheder i henhold til artikel 10

d) sørge for, at de forarbejdede produkter opfylder kravene i bilag II, kapitel III.

3. Godkendelsen suspenderes, hvis betingelserne for godkendelsen ikke længere er opfyldt.

B. **Lavrisikostoffer**

Artikel 5

1. Lavrisikostoffer skal enten forarbejdes i en i henhold til artikel 4, stk. 2, godkendt forarbejdningsvirksomhed for høj- eller lavrisikostoffer eller i en virksomhed, der fremstiller petfood eller farmaceutiske eller tekniske produkter, eller bortskaffes ved brænding eller nedgravning i henhold til artikel 3, stk. 2.

Udover det i artikel 2, nr. 3, omhandlede animalske affald betragtes følgende som lavrisikostoffer:

— produkter, der er undtaget i medfør af artikel 3, stk. 1, litra e), såfremt de indgår i fremstillingen af petfood,

— fisk, som fanges på åbent hav med henblik på fiskemelsproduktion

— fersk affald fra fisk, som forarbejdes på virksomheder, der fremstiller fiskeprodukter til konsum.

En blanding af lavrisikostoffer, der forarbejdes sammen med højrisikostoffer, betragtes som højrisikostoffer.

Når lavrisikostoffer forarbejdes i en virksomhed, der fremstiller petfood eller farmaceutiske eller tekniske produkter, kan den kompetente myndighed kræve, at transporten, oplagringen og forarbejdningen af disse stoffer foregår på et særligt sted og under overholdelse af særlige betingelser.

Fiskemel fra industrier, der udelukkende modtager og forarbejder lavrisikostoffer beregnet til fremstilling af fiskemel, skal opfylde kravene i bilag II, kapitel III.

2. Forarbejdningsvirksomheder for lavrisikostoffer skal for at kunne godkendes af den kompetente myndighed:

a) opfylde kravene i bilag II, kapitel I

b) håndtere, forarbejde og oplagre animalsk affald i henhold til bilag II, kapitel II

c) kontrolleres af de kompetente myndigheder i henhold til artikel 10

d) sørge for, at de forarbejdede produkter opfylder kravene i bilag II, kapitel III.

Godkendelsen suspenderes, hvis betingelserne for godkendelsen ikke længere er opfyldt.

3. Virksomheder, der anvender lavrisikostoffer til fremstilling af petfood, farmaceutiske eller tekniske produkter, skal registreres af den kompetente myndighed og opfylde følgende krav:

a) de skal have tilstrækkelig kapacitet til sikker oplagring og behandling af det animalske affald

b) de skal have tilstrækkelige faciliteter til at destruere ubenyttede affaldsstoffer, som er tilbage efter fremstillingen af petfood eller farmaceutiske eller tekniske produkter, eller de skal sende dem til en forarbejdningsvirksomhed eller et forbrændingsanlæg

c) de skal have tilstrækkelige faciliteter til at destruere affaldsstoffer, som fremkommer under produktionen, og som af hensyn til dyrs sundhed og folkesundheden er uegnede til videre anvendelse i foder. Dette skal omfatte forbrænding eller nedgravning på et dertil egnet sted for at undgå kontamination af grundvandet og andre miljøgener

d) den kompetente myndighed skal regelmæssigt føre tilsyn med dem for at kontrollere overholdelsen af kravene i dette direktiv.

Artikel 6

Den behandling, som visse produkter af animalsk orpindelse, der udelukkende hidrører fra dyr, herunder fisk, og som ikke er bestemt til konsum, skal underkastes under forarbejdningen af petfood samt fremstillingsbetingelserne, fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 19, for så vidt dette er nødvendigt for at beskytte kæledyr eller af hensyn til menneskers eller dyrs sundhed.

C. Undtagelsesbestemmelser

Artikel 7

Medlemsstaterne kan i særlige tilfælde og under de kompetente myndigheders veterinærkontrol tillade,

i) at animalsk affald anvendes til videnskabelige formål

ii) at animalsk affald som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), b) og e) hidrørende fra dyr, som ikke er slagtet på grund af forekomst af eller mistanke om en anmeldelsespligtig sygdom, samt animalsk affald som omhandlet i artikel 5 anvendes til fodring af dyr i zoologiske haver, cirkusdyr, pelsdyr og jagthunde fra godkendte jagtselskaber samt ved ormeopdræt

iii) at små mængder af det under ii) omhandlede affald fordeles lokalt gennem mellemmænd, der var godkendt på datoen for vedtagelsen af nærværende direktiv, til foder til dyr, hvis kød ikke er bestemt til konsum, forudsat at den kompetente myndighed finder, at dette ikke udgør en risiko for menneskers eller dyrs sundhed.

Rådet, som træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, vedtager senest den 31. december 1992 de sundhedsmæssige og dyresundhedsmæssige regler, som skal gælde for behandlingen af visse former for affald bestemt til afsætning på lokalt plan til foder til visse kategorier dyr.

Kommissionen ledsager de ovennævnte forslag af en rapport om anvendelsen af nr. iii).

Hvis der ikke findes specifikke regler, skal »Knackers Yards« overholde normerne i dette direktiv senest den 31. december 1995.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen, når de gør brug af denne mulighed, og meddeler den, hvilke kontrolforanstaltninger der iværksættes for at undgå misbrug ved anvendelsen af dette affald.

Kommissionen kan ændre eller supplere de iværksatte kontrolforanstaltninger efter fremgangsmåden i artikel 18.

D. Almindelige bestemmelser

Artikel 8

Animalsk affald skal indsamles, transporteres og identificeres i henhold til kravene i bilag I.

KAPITEL III

KONTROL, SOM DE ENKELTE MEDLEMSSTATER SKAL FORETAGE I DE FORARBEJDNINGSVIRKSOMHEDER FOR HØJ- OG LAVRISIKOSTOFFER, DER ER ETABLERET PÅ DERES OMRÅDE

Artikel 9

1. Det er medlemsstaternes ansvar at sørge for, at den, der driver en forarbejdningsvirksomhed for høj- eller lavrisikostoffer, eller ejeren af denne eller dennes repræsentanter

træffer alle de fornødne foranstaltninger for at opfylde kravene i dette direktiv, og de skal især:

— fastslå og føre kontrol med kritiske punkter i forarbejdningsvirksomheder for høj- og lavrisikostoffer

— i de virksomheder, der fremstiller fiskemel og i de øvrige forarbejdningsvirksomheder for høj- eller lavrisikostoffer udtage repræsentative prøver fra hvert forarbejdet parti for at kontrollere, at produkternes mikrobiologiske tilstand er i overensstemmelse med de krav, der er opstillet herfor i bilag II, kapitel III, og der ikke er nogen fysisk-kemiske restprodukter

— registrere og i en periode på mindst to år opbevare resultaterne af de forskellige kontroller og prøver til forelæggelse for de kompetente myndigheder

— indføre en ordning, der gør det muligt at føre det afsendte parti tilbage til tidspunktet for dets fremstilling.

2. Når resultaterne af en af de i artikel 9 foreskrevne prøveundersøgelser ikke opfylder bestemmelserne i bilag II, kapitel III, skal forarbejdningsvirksomhedens driftsleder

— straks meddele dette til den kompetente myndighed

— undersøge årsagerne til den manglende opfyldelse af bestemmelserne

— sørge for, at stoffer, som mistænkes for eller vides at være kontamineret, ikke fjernes fra anlægget, før de er blevet omforarbejdet under den kompetente myndigheds direkte kontrol og officielt kontrolleret ved prøveudtagning for at sikre, at de overholder kravene til den i bilag II, kapitel III, omhandlede mikrobiologiske kontrol; hvis det af en eller anden grund ikke er muligt at omforarbejde de kontaminerede stoffer, skal disse anvendes til andet end foder.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel efter fremgangsmåden i artikel 18.

Artikel 10

1. De kompetente myndigheder foretager med regelmæssige mellemrum kontrol og tager stikprøver i de udpegede forarbejdningsvirksomheder for høj- eller lavrisikostoffer for så vidt angår

— overholdelsen af bestemmelserne i dette direktiv, særlig bilag I og bilag II, kapitel I, II og III

— produkternes mikrobiologiske tilstand efter behandling; den mikrobiologiske kontrol skal især omfatte undersøgelse for salmonella og enterobacteriaceae i overensstemmelse med bilag II, kapitel III.

Analyserne og undersøgelserne foretages efter videnskabeligt anerkendte metoder, især dem der er fastsat i fællesskabsbestemmelserne eller i mangel heraf i anerkendte internationale normer.

2. Hvis det af den kompetente myndigheds kontrol fremgår, at ikke alle kravene i dette direktiv overholdes, skal den kompetente myndighed træffe de nødvendige foranstaltninger. Producenten skal navnlig, såfremt bestemmelserne i denne artikel om den mikrobiologiske tilstand samt om de forskellige typer af mikrobiologisk kontrol ikke er overholdt,

— straks give den kompetente myndighed meddelelse om alle detaljer angående prøvens art og det parti, som den er udtaget af

— (om)forarbejde det kontaminerede parti under den kompetente myndigheds kontrol

— intensivere prøveudtagningen og kontrollen med produktionen

— undersøge de papirer vedrørende råstofferne, som er relevante for prøven af det færdige foder

— sørge for passende rensning og rengøring på virksomheden.

3. Kommissionen fastssætter om nødvendigt gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel efter fremgangsmåden 1 artikel 19.

Artikel 11

De enkelte medlemsstater opstiller en liste over de virksomheder, der er godkendt til at forarbejde animalsk affald på deres respektive områder. Hver enkelt virksomhed tildeles et autorisationsnummer, der identificerer virksomheden som en forarbejdningsvirksomhed for høj- eller lavrisikostoffer, en virksomhed, der fremstiller petfood, eller en virksomhed, der fremstiller farmaceutiske eller tekniske produkter, af animalsk affald.

Medlemstaterne sender denne liste samt ajourføringerne heraf til de øvrige medlemsstater og til Kommissionen.

KAPITEL IV

Artikel 12

1. I den udstrækning, det er nødvendigt for at opnå en ensartet anvendelse af dette direktiv, kan veterinærsagkyndige fra Kommissionen i samarbejde med de nationale myndigheder foretage kontrol på stedet. De kan især efterprøve, om godkendte virksomheder faktisk overholder direktivet. Kommissionen underretter medlemsstaterne om resultatet af undersøgelserne.

Den medlemsstat, på hvis område der udføres kontrol, yder de sagkyndige den fornødne bistand til udførelsen af deres opgave.

De almindelige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 19.

2. Den pågældende medlemsstat træffer de fornødne foranstaltninger for at tage hensyn til resultaterne af den i stk. 1 omhandlede kontrol og forbyder bl.a. markedsføring af produkter, der stammer fra en forarbejdningsvirksomhed, som ikke længere opfylder bestemmelserne i dette direktiv. Hvis medlemsstaten ikke træffer sådanne foranstaltninger, eller hvis de trufne foranstaltninger anses for utilstrækkelige, anvendes artikel 8 i Rådets direktiv 89/662/EØF af 11. december 1989 om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelsen af det indre marked [1].

Artikel 13

1. Direktiv 90/425/EØF finder anvendelse, især hvad angår tilrettelæggelse og opfølgning af den kontrol, bestemmelsesmedlemsstaten foretager, og beslutning om hvilke sikkerhedsforanstaltninger der skal træffes.

2. Direktiv 90/425/EØF ændres således:

a) I bilag A tilføjes følgende som sidste led:

»Rådets direktiv 90/667/EØF af 27. november 1990 om sundhedsmæssige bestemmelser for bortskaffelse, forarbejdning og afsætning af animalsk affald og for beskyttelse mod forekomst af patogener i foder fremstillet af dyr, herunder fisk, og om ændring af direktiv 90/425/EØF.

EFT nr. L 363 af 27. 12. 1990, s. 51«.

b) I bilag B udgår sidste led.

Artikel 14

Efter fremgangsmåden i artikel 18 udarbejder Kommissionen betingelser for hygiejnisk fremstilling af petfood fremstillet af animalsk affald.

Efter fremgangsmåden i artikel 18 fastlægger Kommissionen kriterier for prøveudtagning og mikrobiologisk kontrol.

KAPITEL V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 15

1. Efter fremgangsmåden i artikel 19 fastlægger Kommissionen de nærmere bestemmelser for den i artikel 9 og artikel 10, stk. 1, omhandlede kontrol og kontrolhyppighed.

2. Efter samme fremgangsmåde opstiller Kommissionen referencemetoderne for mikrobiologiske undersøgelser.

Artikel 16

Bilagene til dette direktiv og, specielt på baggrund af den videnskabelige udvikling med hensyn til bekæmpelse af kvægencephalopati (BSE), bestemmelserne om de i bilag II, kapitel II, nr. 6, litra a) og c), omhandlede behandlinger, ændres af Rådet, som træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.

Artikel 17

Indtil der er indført fællesskabsbestemmelser for indførsel fra tredjelande af animalsk affald og petfood fremstillet af sådant affald, skal medlemsstaterne lade betingelser, der mindst svarer til dem, der er fastsat i dette direktiv, gælde for disse indførsler, bortset fra bestemmelserne om godkendelsesbetingelserne.

Navnlig tillader de kun lavrisikostoffer eller de i artikel 3, stk. 1, litra g)—i), omhandlede højrisikostoffer, som forinden er blevet behandlet, hvis tredjelandet kan godtgøre, at de har været underkastet en fyldestgørende behandling, og at de opfylder de i bilag II, kapitel III, fastsatte mikrobiologiske normer.

Indførsel af de i artikel 3, stk. 1, litra a)—f), omhandlede højrisikostoffer er forbudt.

Medlemsstaterne sikrer sig ved kontrol af importen, at disse minimumskrav overholdes.

Artikel 18

1. Når der henvises til fremgangsmåden i denne artikel, indbringer formanden straks sagen for Den Stående Veterinærkontrolle, der er nedsat ved afgørelse 68/361/EØF [2], i det følgende benævnt »komitéen«, enten på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat.

2. I komitéen tildeles medlemsstaternes stemmer den vægt, der er fastlagt i Traktatens artikel 148, stk. 2. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver udtalelse om dette udkast inden for en frist på 2 dage. Udtalelsen vedtages med et flertal på 54 stemmer.

4. Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger og bringer dem straks i anvendelse, når de er i overensstemmelse med komitéens udtalelse.

[1] EFT nr. L 395 af 30. 12. 1989, s. 13.

[2] EFT nr. L 255 af 18. 10. 1968, s. 23.

5. Når de påtænkte foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med komitéens udtalelse, eller når der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Såfremt Rådet ikke har truffet nogen afgørelse efter udløbet af en frist på femten dage efter forslagets forelæggelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen, medmindre Rådet med simpelt flertal har udtalt sig imod de pågældende foranstaltninger.

Artikel 19

1. Når der henvises til fremgangsmåden i denne artikel, indbringer formanden straks sagen for komitéen, enten på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat.

2. Under afstemningen i komitéen tildeles medlemsstaternes stemmer den vægt, der er fastlagt i Traktatens artikel 148, stk. 2. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Udtalelsen vedtages med et flertal på 54 stemmer.

4. Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger og bringer dem straks i anvendelse, når de er i overensstemmelse med komitéens udtalelse.

5. Når de påtænkte foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med komitéens udtalelse, eller når der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Såfremt Rådet ikke har truffet nogen afgørelse efter udløbet af en frist på 3 måneder efter forslagets forelæggelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen, medmindre Rådet med simpelt flertal har udtalt sig imod de pågældende foranstaltninger.

Artikel 20

Rådet vedtager på forslag fra Kommissionen og med kvalificeret flertal senest den 31. december 1992 de sundhedsmæssige bestemmelser, der skal opfyldes i forbindelse med fremstilling af foder, som indeholder komponenter af animalske og vegetabilske produkter, samt de hygiejnebestemmelser, der skal opfyldes i forbindelse med fremstilling af foder, som kun indeholder stoffer af vegetabilsk oprindelse.

Artikel 21

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1991.

2. Forbundsrepublikken Tyskland har imidlertid med hensyn til delstaterne Mecklenburg-Vorpommern, Brandenburg, Sachsen-Anhalt, Sachsen og Thüringen en yderligere frist på et år til at efterkomme dette direktiv.

Forbundsrepublikken Tyskland forelægger senest den 30. juni 1992 Kommissionen og de øvrige medlemsstater, forsamlet i Den Stående Veterinærkomité, en rapport om situationen vedrørende bortskaffelse af affald af animalsk oprindelse i nævnte delstater.

Kommissionen træffer efter fremgangsmåden i artikel 19 afgørelse om eventuelle yderligere overgangsforanstaltninger for visse virksomheder, der er beliggende i ovennævnte delstater.

3. Når medlemsstaterne vedtager de i stk. 1 omhandlede love og administrative bestemmelser, henvises der deri til dette direktiv, eller de ledsages ved offentliggørelsen af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 22

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. november 1990.

På Rådets vegne
V. SACCOMANDI
Formand

BILAG I

HYGIEJNEKRAV GÆLDENDE FOR INDSAMLING OG TRANSPORT AF ANIMALSK AFFALD

1. Animalsk affald skal indsamles og transporteres til de godkendte virksomheder eller forarbejdningsvirksomheder for høj- eller lavrisikostoffer i dertil egnede containere eller køretøjer, således at lækning undgås. Containere og køretøjer skal være ordentligt tildækket.

2. Køretøjer, pressenninger og genanvendelige containere skal holdes rene.

3. Den kompetente myndighed træffer de nødvendige foranstaltninger for at føre kontrol med flytning af højrisikostoffer ved at stille krav om, at der føres bøger og forefindes dokumenter, som ledsager disse stoffer under transporten til bortskaffelsesstedet, eller om nødvendigt ved at foretage forsegling.

4. Når visse kød-, mejeri- og fiskeprodukter, som ikke er bestemt til konsum, og som hidrører fra dyr eller fisk, hvis kød og mælk er erklæret uegnet til konsum, transporteres direkte til en forarbejdningsvirksomhed in bulk, skal oplysningerne om oprindelse, navn eller art for så vidt angår det animalske affald og ordene »Uegnet til menneskeføde« også anføres med mindst 2 cm store bogstaver på en etiket, der anbringes på container, kasse eller anden form for emballage.

BILAG II

HYGIEJNEKRAV GÆLDENDE FOR FORARBEJDNINGSVIRKSOMHEDER FOR ANIMALSK AFFALD

KAPITEL I

Krav i forbindelse med godkendelse af forarbejdningsvirksomheder for animalsk affald

1. Anlæg og udstyr skal opfylde følgende krav:

   a) Forarbejdningsvirksomhedens anlæg skal ligge i passende afstand fra hovedfærdselsårer og anlæg som f.eks. slagterier. Anlæg til forarbejdning af højrisikostoffer må ikke være anbragt samme sted som slagterier, medmindre de befinder sig i en særskilt bygning; uvedkommende personer og dyr må ikke have adgang til virksomheden

   b) virksomheden skal have en »ren« og en »uren« afdeling med tilstrækkelig adskillelse mellem de to afdelinger. I den urene afdeling skal der være et overdækket sted til modtagelse af det animalske affald, og den skal være indrettet således, at den er let at rengøre og desinficere. Gulvene skal være lagt på en sådan måde, at væsker let kan bortledes. Den skal være ordentligt udstyret med toiletter, omklædningsrum og håndvaske til personalet.

      I den urene afdeling skal der om nødvendigt være faciliteter til afhudning eller skrabning af dyr og et lagerrum til huder

   c) der skal kunne fremstilles varmt vand og damp i tilstrækkelig mængde til at forarbejde det animalske affald i henhold til kapitel II

   d) den urene afdeling skal om fornødent være udstyret med reduceringsanlæg til det animalske affald og et anlæg til overførelse af det knuste affald til forarbejdningsenheden

   e) der kræves et lukket forarbejdningsanlæg, hvori affaldet skal forarbejdes i henhold til kapitel II. Når der kræves varmebehandling, skal dette anlæg være udstyret med:

      — måleudstyr til at kontrollere temperatur og om nødvendigt tryk på kritiske steder

      — registreringsanordninger til vedvarende registrering af målingerne

      — et passende sikkerhedssystem til at forhindre utilstrækkelig opvarmning

   f) for at forhindre, at det færdigforarbejdede stof rekontamineres af råstoffer, der bringes ind i forarbejdningsenheden, skal den del af virksomheden, hvor råstoffer aflæsses og forarbejdes, være klart adskilt fra den del, der er forbeholdt yderligere forarbejdning af de varmebehandlede stoffer og oplagring af det færdigforarbejdede produkt.

2. Forarbejdningsvirksomheden skal have hensigtsmæssigt udstyr til rengøring og desinficering af de containere eller beholdere, som affaldet ankommer i, og de køretøjer — bortset fra skibe — de transporteres i.

3. Der skal være hensigtsmæssigt udstyr til desinficering af hjulene på køretøjer, der transporterer højrisikostoffer, umiddelbart inden de forlader stedet, eller idet de forlader forarbejdningsvirksomhedens urene afdeling.

4. Forarbejdningsvirksomheden skal være forsynet med et system til bortledning af spildevand, som opfylder hygiejnekravene.

5. Forarbejdningsvirksomheden skal have eget laboratorium eller kunne benytte et laboratorium, der er udstyret til at foretage den fornødne analyse og især til at kontrollere, om kravene i kapitel III er opfyldt.

KAPITEL II

Hygiejnekrav gældende for arbejdsgangen i forarbejdningsvirksomheder for animalsk affald

1. Det animalske affald skal forarbejdes hurtigst muligt efter ankomsten. Det skal opbevares hensigtsmæssigt, indtil det forarbejdes.

2. Containere, beholdere og køretøjer, der anvendes til transport af animalsk affald, skal rengøres, vaskes og desinficeres, hver gang de har været benyttet.

3. Personer, der arbejder i den urene afdeling, har ikke adgang til den rene afdeling, medmindre de skifter arbejdstøj og sko eller desinficerer sidstnævnte. Udstyr og redskaber må ikke bringes fra den urene afdeling til den rene afdeling.

4. Spildevand, der stammer fra den urene afdeling, skal behandles på en sådan måde, at der ikke er nogen patogener tilbage.

5. Der skal systematisk træffes forholdsregler mod fugle, gnavere, insekter eller andre skadedyr.

6. For forarbejdningen af animalsk affald gælder følgende:

   a) højrisikostoffer skal opvarmes til en kernetemperatur på mindst 133 °C i 20 minutter ved et tryk på 3 bar. Partikelstørrelsen af råstoffet inden forarbejdningen skal nedbringes til mindst 50 mm ved hjælp af en knuser eller en rivemaskine

   b) der skal anbringes termografi-apparatur på de kritiske punkter i opvarmningsprocessen til kontrol af varmebehandlingen

   c) andre varmebehandlingssystemer kan anvendes, forudsat at det efter fremgangsmåden i artikel 19 er godkendt, at de giver tilsvarende garanti for så vidt angår den mikrobilogiske sikkerhed.

   Sådanne alternative varmebehandlingssystemer kan først godkendes, når der dagligt i en periode på en måned er taget prøver af det endelige produkt for at sikre overensstemmelse med de mikrobiologiske normer, der er fastlagt i kapitel III, punkt 1 og 2. Der skal også tages rutinemæssige prøver af produktet som fastsat i artikel 9, stk. 1, og artikel 10, stk. 1.

7. Anlæg og udstyr skal holdes i god stand, og måleudstyret skal justeres med regelmæssige mellemrum.

8. De færdige produkter skal håndteres og oplagres i forarbejdningsvirksomheden på en sådan måde, at rekontamination ikke kan forekomme.

9. Huder skal saltes med natriumchlorid.

KAPITEL III

Krav gældende for produkterne efter forarbejdning

1. For højrisikostoffers vedkommende skal prøver af de færdige produkter taget direkte efter varmebehandlingens afslutning være fri for varmeresistente patogene bakteriesporer (fravær af *clostridium perfrigens* i 1 g).

2. Prøver af de færdige produkter fra såvel lav- som højrisikostoffer taget under eller efter oplagringen i forarbejdningsvirksomheden skal opfylde følgende normer:

   Salmonella: ingen i 25 g: $n = 5, c = 0, m = 0, M = 0$

   Enterobacteriaceae: $n = 5, c = 2, m = 10, M = 3 \times 10^2$ i 1 g,

   n = antallet af prøveenheder, som prøven består af

   m = tærskelværdien for antallet af bakterier; resultatet betragtes som tilfredsstillende, hvis antallet af bakterier i samtlige prøveenheder ikke overstiger m

   M = maksimumsværdien for antallet af bakterier; resultatet betragtes som utilfredstillende, hvis antallet af bakterier i en eller flere prøveenheder er M eller derover

   c = antallet af prøveenheder, hvis bakterietal kan ligge mellem m og M, idet prøven betragtes som acceptabel, hvis bakterietallet i de andre prøveenheder er m eller derunder.